

Výroční zpráva občanského sdružení

Podkrkonošská společnost

přátel dětí zdravotně postižených se sídlem v Semilech
v roce

2007

Podkrkonošská společnost byla založena v roce 1992. Do registru Ministerstva vnitra ČR byla zanesena 27.11.1992. Sdružuje desítky rodin se zdravotně postiženými dětmi, snaží se obhajovat jejich zájmy, prosazovat odpovídající péči v regionu, podporovat myšlenku integrace. Postupem let bohaté činnosti převládly v celoročním programu akce spolkového charakteru - sportovní, kulturní i vzdělávací a rekondiční pobyty - víkendové, týdenní i čtrnáctidenní, jak pro děti (tábory), tak pro celé rodiny. Vzhledem k tomu, že se činnost sdružení rozšířila do dvou nových oblastí - práce s neorganizovanou mládeží a dobrovolnictví, byla valnou hromadou v roce 2003 a následně v roce 2006 schválena změna stanov. Ta byla v souladu se zákonem potvrzena MV ČR.

Hlavním garantem všech akcí je výbor složený ze zástupců rodičů a odborníků – zástupců zařízení pečujících o děti se zdravotním postižením. Kontrolní funkce přísluší revizní komisi. Od valné hromady z ledna 2006 tyto funkce zastávaly:

- **Jaroslava JANKOVSKÁ,**
zmocněnec komory mentálně postižených při NRZP, maminka zdravotně postiženého Roberta z Turnova, členka výboru
- **Iva PAVLATOVÁ,**
ředitelka denního stacionáře pro děti s kombinovanými vadami Dětské centrum v Semilech, členka výboru
- **Jarmila KUŽELOVÁ,**
s bohatou praxí ve státní správě v oblasti sociální péče a grantové politiky, **místopředsedkyně**
- **Jaroslava BOUDNÁ,**
předsedkyně a zakladatelka Podkrkonošské společnosti, maminka zdravotně postiženého Jakuba ze Semil, **předsedkyně**
- **Věra PICKOVÁ, PhDr**
hospodářka Podkrkonošské společnosti, dětská psychologka, místopředsedkyně výboru krajského zastupitelstva pro sociální věci a členka výboru KRZP Libereckého kraje, členka výboru, hospodářka
- **Eva SEDLÁKOVÁ**
člen revizní komise
- **Alena HOUSOVÁ,**
členka revizní komise, vedoucí odboru Městského úřadu v Semilech
- **Marie ROUBALOVÁ,**
členka revizní komise, maminka zdravotně postiženého Davida ze Semil

Organizace sdružuje 213 individuálních členů, kteří reprezentují téměř stovku rodin, ve kterých vyrůstají děti se ZP, ale i školská zařízení a zařízení sociálních služeb, které těmto rodinám nabízejí své specializované služby. Kolektivním členem Podkrkonošské společnosti je turnovské občanské sdružení Fokus. K poklesu počtu členů oproti loňskému roku došlo z důvodů ukončení členství těch rodin, jejichž děti již odrostly a rodiny se přestaly zapojovat do našich aktivit. Na druhou stranu do Podkrkonošské vstoupilo několik nových rodin – většinou s malými dětmi.

Podkrkonošská společnost je registrována u Ministerstva vnitra České republiky pod číslem: **VSC/1-16578/92-R** a má přidělené IČO: **49294555**

Najdete ji na adrese **Semily, Nádražní 213**

E-mailová adresa: **podkrkonos.spol@quick.cz**

www stránky : **<http://www.podkrkonos.spol.eu/>**

Telefonické kontakty : **481 625 414, 737 642 258, 776 193 688, 732 744 120**

Bankovní spojení: Česká spořitelna Semily, č.ú. **1262419359/0800**

Způsob nakládání státními dotacemi byl naposledy podroben kontrole MSMT v roce 2004, a Finančního úřadu v Semilech v roce 2001. Společnost se v souladu s předpisy každoročně vyrovnává se státním rozpočtem ve věci dotací a s finančním úřadem ve věcech daňových. Vlastní hmotný majetek nepřesahuje hodnotu 50.000 Kč a podléhá každoroční inventuře.

Podkrkonošská společnost v roce 2007

Dětské tábory :

04.-10.03. Roudný u Frydštejně
04.-08.05. Studenec u Horek
05.-13.07 Studenec u Horek
14.-21.07 Studenec u Horek
20.-26.08. Skokovy v Českém ráji

zimní tábor pro děti s ADHD a DD
jarní Taneční tábor
letní tábor Otevřené dveře,I.turnus
letní tábor Otevřené dveře,II.turnus
letní tábor pro děti se ZP

Pobyty a jednodenní akce pro rodiny ZP dětí :

10.02.. Semily,
25.03. Maršovice ,Liberec

1.-10.06. Blanes, Španělsko
23.06. Praha
01.09. Pěnčín, kozí farma

21.10. Semily, Sportovní centrum
21.- 30.10. Blanek, Španělsko
07.-09.12. Janov nad Nisou, hotel Semerink

„ Když se rodiče radí“, hala SC,bowling
„Korálkový výlet“, sklárna. ZOO, bazén
malé divadlo F.X Šaldy
přímořská rekreace rodin
„Prahou parníkem“, ZOO, Vltava
„Ahoj prázdniny!“ výroba sýrů
projížďka vláčkem, divadlo
sportovní klání rodin s dětmi
přímořská rekreace rodin
„Víkend s Mikulášem“ (výtvarné
činnosti, hry,masáže, cvičení, Mikulášská
nadílka, kouzelnické představení)

Pobyty a jednodenní akce pro děti se zdravotním postižením:

22.02.	Semily, KC Golf
21.-22.02.	Nová Paka
18.04.	Semily, KC Golf
13.09.	Jičín
14.09.	Pavlovice
24.11.	Semily, KC Golf

„Čaje s Elektroluxem“ taneční odpoledne
„Setkání ve Stonožce“
„Patřímek sobě“, diskotéka rámci festivalu
výlet na „Město pohádky“
„Krkonošova zahrada“
„Den s Podkrkonoškou“, soutěže, divadelní představení, diskotéka

Sportovní jednodenní akce:

19.04.	Návštěva účastníků festivalu v Jablonci nad Nisou (bowling)
19.04.	Návštěva účastníků festivalu v plaveckém bazénu Jablonec nad Nisou
19.09.	„Krkonošův trojboj“, sportovní setkání klientů ÚSP a denních stacionářů
28.11.	„Vánoční turnaj v přehazované“, určený žákům zákl. škol praktických

Kulturní akce:

- 06.- 22.04. Výstava výtvarných prací dětí se zdravotním postižením, Muzeum a Pojizerská galerie v Semilech, vernisáž s kulturním programem 06.04.
- 17.04. Galakonzert festivalu tanečních, hudebních a pěveckých vystoupení účastníků festivalu z ústavů sociální péče „**Patříme k sobě**“, KC Golf Semily
- 18.04. Festivalové dopolední koncerty pro školy v Turnově, Lomnici nad Popelkou a Vrchlabí
- 18.04. Koncert Maxi Turbulenc, KC Golf Semily, dárek pro účastníky festivalu, a veřejnost
- 19.04. Galakonzert festivalu tanečních, hudebních a pěveckých vystoupení účastníků festivalu z ústavů sociální péče „**Patříme k sobě**“, Eurocentrum Jablonec nad Nisou
- 20.04. Festivalové dopolední koncerty pro školy ve Vysokém nad Jizerou a Semilech
- 24.10. Prezentace společnosti na výstavě „**30 dní pro NNO v Semilech**“ v nové budově radnice v Semilech
- 24.11. Divadelní představení v rámci Dne s Podkrkonoškou, KS Golf Semily
- 29.12. Návštěva muzikálu „**Noc na Karlštejně**“, Hudební divadlo Karlín, Pha

Exkurze, kurzy a odborné semináře:

- 04.01.-06.01. Otevřené dveře přípravný kurz I, OA Praha 10, Vršovická
- 13.04.-15.04. Otevřené dveře přípravný kurz II, GIO Semily
- 29.06.-01.07. Otevřené dveře přípravný kurz III, Studenec u Horek, sokolovna
- 23.11.-25.11. Otevřené dveře hodnotící setkání a přípravný kurz 2008 GIO Semily
- 23.11.-25.11. kurz První krok k dobrovolnictví pro studenty SŠ, Sportovní centrum, a GIO Semily

Další akce:

10.02.	Valná hromada, Sportovní centrum Semily
19.04.	slavnostní přijetí zástupců festivalových účastníků Patříme k sobě
	místostarostou města Semil
21.11.	Setkání NNO v Semilech s vedením radnice

Prezentace v hromadných sdělovacích prostředcích:

O činnosti Podkrkonošské informují Deníky Bohemia – zejména Deník Pojizeří, občasné zmínky lze najít na stránkách Semilských novin nebo v semilské kabelové televizi Toto médium nám umožňuje bezplatné upoutávky na naše akce.

Spolupráce se studenty středních škol :

Nadále spolupracujeme se studenty středních škol a vysokých škol. Členka našeho občanského sdružení, studentka sociální pedagogiky **Tereza Komárková** se obklopila týmem dobrovolníků, z nichž řada se rekrutuje z našich kurzů. Tým se pravidelně setkává a prohlubuje díky přednáškám a výcvikům svoji připravenost pracovat s různými cílovými skupinami znevýhodněných dětí. Své poznatky pak mají příležitost zúročit i jako vedoucí dětských táborů organizovaných Podkrkonošskou. Rádi se o své zkušenosti podělí s novými účastníky kurzu První krok k dobrovolnictví. Absolventi kurzu z roku 2006 sice neuvedli do života své miniprojekty, ale několik z nich se zapojilo do Terezičina týmu. Absolventi kurzu 2007 již předložili tři zajímavé projekty, jejichž přípravou se v současné době intenzivně zabývají.

Prostorové a personální podmínky pro činnost :

V Nádražní ulici v Semilech disponujeme malým skladem a vlastní kanceláří vybavenou počítačem s přístupem na internet a s pevnou telefonní linkou. I v roce 2007 jsme tyto prostory poskytli k bezplatnému užívání občanskému sdružení Fokus Turnov v souvislosti s jeho projektem podpořeným EU – Komunitní plánování sociálních služeb na Turnovsku, Semilsku a Jilemnicku. Díky tomu se zvýšil i příspěvek města Semily, v jehož zájmu se tento projekt uskutečňuje, na činnost našeho občanského sdružení. Bohužel jsme neuspěli s žádostí na MŠMT o finanční prostředky na provoz. Příspěvek na mzdové prostředky vykryl náklady na práci pro občanské sdružení jen v rozsahu úvazku 0,25. Většina rozsáhlých aktivit se tak nadále opírá o práci dobrovolníků.

Významní partneři při pořádání akcí:

Domy dětí a mládeže Semily, Turnov, Lomnice nad Popelkou
Pedagogicko psychologická poradna Semily
Dětská centra Semily, Turnov, Jilemnice a USP Domov Tereza, Benešov u Semil, Fokus Turnov
Městská knihovna Jičín a Turnov
Muzeum a PG Semily
GIO Semily
Sportovní centrum Semily
Krajský úřad a Liberecký kraj
MŠMT a MK

Hledání zahraničních partnerů

Zamýšlená spolupráce s partnery v Holandsku zatím ztroskotala na straně partnera, který nezískal prostředky k účasti na našem festivalu.

Aktivity v rámci Krajské a Národní rady zdravotně postižených

Naše občanské sdružení má v Krajské radě zdravotně postižených zastoupení v osobě Věry Pickové a Jaroslavy Boudné. Činnost KRZP z našeho pohledu v poslední době stagnuje, za její přednost považujeme Informační toky, které zajišťuje Mgr. Tereza Šimová.

V Semilech, Jilemnici i Turnově jsme se zapojili do Komunitního plánování sociálních služeb (Jaroslava Boudná je manažerkou projektu pro Semilsko). Dali jsme podnět pro zapojení Semil, Turnova a Jilemnice do programu Mobility pro všechny. I z našeho podnětu by měl v roce 2008 v Semilech otevřít své elokované pracoviště Fokus Turnov.

Zapojení v Radě dětí a mládeže Libereckého kraje

Jsme zakládajícími členy. Letos jsme se nezúčastnili Bambiriády v Liberci, ale iniciovali jsme její nultý ročník v roce 2008 v Semilech.

Významné finanční zdroje v roce 2007:

Dotace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na činnost:	140.000 Kč
Dotace Ministerstva kultury na festival Patříme k sobě	50.000 Kč
Grant Libereckého kraje na Sportovní akce.....	7.000 Kč
Grant Libereckého kraje na festival Patříme k sobě	13.000 Kč
Příspěvek Libereckého kraje na rekondiční pobyt	36.450 Kč
Grant Libereckého kraje na celoroční aktivity	15.000 Kč
Grant Libereckého kraje na Kurzy k dobrovolnictví	7.000 Kč
Grant Libereckého kraje na tábory pro děti.....	20.000 Kč
Příspěvek města Semily na činnost	20.000 Kč
Dar Nadace Euronisa na Festival Patříme k sobě 2007.....	15.000 Kč
Dar Nadace Euronisa na Mikulášský víkend.....	20.000 Kč
Dar Nadace Euronisa na Festival patříme k sobě 2008	15.000 Kč
Dar Nadace Divoké husy na Festival Patříme k sobě	40.000 Kč
Příspěvek Nadace o2 na festival Patříme k sobě 2007– doplatek.....	10.000 Kč
Příspěvek Nadace O2 na festival Patříme k sobě 2008– záloha.....	40.000 Kč
Nadace ČEZ na LT Otevřené dveře	150.000 Kč
Nadace České spořitelny na Festival patříme k sobě.....	50.000 Kč
Římskokatolická farnost Semily – výtěžek z Tříkrálové sbírky	8.258 Kč
Spolufinancování akcí Nadací Slunečnice, Nadací dobré vůle a o.s. NAROVINU	169.660 Kč
Ostatní sponzorské dary (celkem 12 sponzorů,.....	59.400 Kč
Příjmy z reklamy	6.000 Kč

Podané jsou projekty na rok 2008 na MŠMT, Ministerstvo kultury, Nadační fond Natland a odbor zdravotnictví Krajského úřadu Libereckého kraje. Neuspěli jsme u Nadací ČEZ a Precioza. Nadace O2 (50.000 Kč), Město Semily (50.000 Kč) a Nadace Euronisa (15.000 Kč) již naopak naši žádost vyslyšely. Připravujeme žádost pro Nadaci Divoké husy. Pokusíme se opět uspět s projekty i u grantového fondu Libereckého kraje a u Nadace Slunečnice H.Houdové. Nadále hledáme další zdroje.

Individuální sponzoři Podkrkonošské společnosti v roce 2007

**Lékárna u České koruny * MUDr Holub * Lékárna Platan - PharmDr. Korpas
 * JUDr Poláček * JUDr Skákal * JUDr. Nosek * Česká móda a design s.r.o.,
 Praha * Fasko Semily * Imex trade s.r.o. * Ivate Mečířová * Římskokatolická
 farnost Semily * Bojkot Semily * Eva Sedláková * Libret spol.s.r.o., Ostrava *
 Albatros, nakladatelství a.s., Praha * Chocogastro, s.r.o., Pustiměř * Xfer s.r.o.,
 Brno * Euromedia group k.s., Praha * Václav SVOJTKA and co.nakladatelství,
 Praha**

Rozbor hospodaření Podkrkonošské společnosti za rok 2006

PŘÍJMY

Účastnické poplatky	790 833,00
Úroky	229,26
Příjem z reklamy	6 000,00
	797 062,26
<u>Ostatní příjmy:</u>	
Členské příspěvky	8 330,00
Čerpané dotace	371 150,00
Peněžní dary	407 658,00
	787 138,00
Celkem příjmy:	1 584 200,26 Kč

VÝDAJE

OON	66 895,00
Zvl.sazba	12 405,00
Materiál	144 055,70
DKP	5 590,00
Doprava a cestovné	105 762,00
Spoje	34 220,50
Energie	4 848,80
Nájemné	65 757,70
Služby	978 756,70
Poplatky, pojistné	6 019,50
Celkem výdaje:	1 424 310,90 Kč
Výsledek hospodaření	159 889,36 Kč

připravované akce na rok 2008

připravované akce na rok 2008

2. 2.	Když se rodiče radí
5. 2.	Masopustní čaje o čtvrté
8.-15.3.	Jarní tábor Na Kamenci, Železnice
29.3.	Jarní dračí výlet do Hradce
4.4.	vernisáž výstavy Patříme k sobě
15.-18.4.	Festival Patříme k sobě
9.-10.5.	kurz První krok k dobrovolnictví
23.5.	Bambiriáda v Semilech
1.6.	Dětský den - výlet
6. - 15. 6.	přímořský pobyt v chorvatském Zatonu
červenec	letní tábor Otevřené dveře 5
2. - 9. 8.	tuzemská rekreace pro rodiny na Šumavě
srpen	letní tábor Otevřené dveře 6
30.8.	Ahoj prázdniny !
září	Krakonošova zahrada Markoušovice - výlet
září	Jičín - město pohádky - výlet
24.9.	Krakonošův trojboj
25.-26.10.	kurz Psychologie cílových skupin
říjen	Sportujeme s Podkrkonoškou
15.-16.11.	Cesta k sobě
22.11.	Den s Podkrkonoškou
prosinec	Turnaj v přehazované
prosinec	Mikulášský víkend
prosinec	Zájezd do divadla

Podkrkonošská společnost oslavila své patnácté narozeniny

S myšlenkou založit občanské sdružení přišli v Semilech dva lidé. Byl to pan Vladimír Kubík – režisér, který nastoupil na Městském úřadu jako vedoucí odboru školství a sociálních věcí, a paní Eva Kousalová, kterou získal pro založení týdenního stacionáře pro děti s mentálním postižením ze Semilska. Jednalo se většinou o děti, které nebyly vzdělávány a jejichž rodiče si je nechali doma, protože nechtěli své dítě umístit do ústavu s celoročním provozem. Tito dva lidé chtěli občanské sdružení založit jako budoucího zřizovatele stacionáře a jako adresáta možných nadačních a dotačních příspěvků na provoz zařízení.

Když ale paní Kousalová sezvala rodiče dětí se zdravotním postižením na ustavující valné hromadě, ukázalo se, že si rodiče přáli zformovat občanské sdružení s mnohem širší náplní. Chtěli, aby zastupovalo zájmy i těch rodin, které nebudou využívat služeb nově zřízeného týdenního stacionáře Domov Tereza. Rodiče si do svého čela zvolili maminku tělesně postiženého Jakuba Jaroslava Boudnou. Ta ve spolupráci se svými přáteli připravila návrh stanov a zařídila registraci občanského sdružení na Ministerstvu vnitra. Den registrace je oficiálním datem zřízení Podkrkonošské společnosti přátel dětí zdravotně postižených se sídlem v Semilech.

Jedním z prvních počínů sdružení byla konference, na níž se sešli zástupci zdravotně postižených, zástupci nově vznikajících zařízení sociálních služeb (transformací bývalých jeslí v Semilech, Turnově a Jilemnicích vznikaly denní stacionáře pro děti se zdravotním postižením). Přizváni byli lékaři, zástupci vzdělávacích institucí i měst a obcí. Výstupem konference byla výzva směřovaná všem obcím semilského okresu, aby věnovali pozornost zájmům, potřebám a zkvalitnění života osob se zdravotním postižením i jejich začlenění do běžného života. Současně se všichni shodli na tom, že je třeba společnými silami podporovat veškeré pokusy o integraci zdravotně postižených a najít společnou platformu pro řešení s tím spojených problémů.

Podkrkonošská společnost si předsevzala, že se pokusí organizovat společné akce pro rodiny se ZP dětmi. Na tyto akce lze jednak přizývat různé odborníky, jednak naslouchat konkrétním potřebám rodin (a tlumočit je kompetentním orgánům), jednak zprostředkovat mezi rodiči jejich vlastní zkušenosti, jednak nabídnout rekondiční a relaxační program pro děti, jejich sourozence i

rodiče. První takové víkendové setkání se uskutečnilo na Vyskři v Českém ráji v roce 1993. Téhož roku proběhlo hned druhé – předvánoční – na Horních Mísečkách.

Druhým cílem bylo pořádat exkurze a semináře pro zaměstnance nových zařízení, zdravotnických, školských i sociálních, aby mohli čerpat zkušenosti od jinud. První exkurze zamířila do pražských Strašnic, kde vzniklo z bývalého domu politické výchovy bezbariérové zařízení poskytující komplexní služby dětem s kombinovanými vadami.

Třetím cílem bylo pořádat integrační akce pro širokou veřejnost. Šlo o to připravit divadelní představení, soutěžní odpoledne nebo sportovní setkání, na nichž by se – tehdy nově – vedle ostatních dětí s naprostou samozřejmostí objevovaly děti s různými typy zdravotního postižení.

Tyto tři pilíře se staly základem pro tvorbu každoročních programů. Na ně se nabalovaly další aktivity, jejichž inspiračním zdrojem byly zkušenosti obdobných sdružení, která na území celé republiky rostla jako houby po dešti. My jsme se částečně lišili v tom, že jsme se nespecializovali na konkrétní typ postižení, ale řídili jsme se územním principem. Našimi členy se stávali rodiče klientů dětských stacionářů a Domova Tereza, ale i ostatní rodiny. Podstatnou část „členské základny“ tvořili lidé, kteří se profesně dětem se ZP věnovali – zdravotní sestry, lékaři, speciální pedagogové, vychovatelky, logopedy, psychologové, sociální pracovníci, úředníci sociálních odborů.

Protože jediným příjmem občanského sdružení byla vstupní desetitisícová finanční injekce Ministerstva financí a pak již jen členské příspěvky, museli jsme hledat zdroje, které by nám umožnily rozšířit naše aktivity. První projekt na ministerskou dotaci nám pomohl napsat tehdejší vedoucí odboru sociálních věcí Okresního úřadu František Hejlík. Uspěli jsme a začali jsme se zajímat o vypisované dotační tituly. Tak se nám podařilo zjistit, že Ministerstvo školství například přispívá na přímořské pobyty. Zkusili jsme to a po několika let jsme díky dotaci organizovali dvoutýdenní pobyty v Itálii, Řecku nebo Chorvatsku. Zájezdy jsme se snažili zlevnit, aby byly dostupné pro nejširší skupinu zájemců. Proto jsme zajišťovali vaření vlastními silami. Když ministerstvo tyto aktivity přestalo spolufinancovat, převládl ve vedení sdružení názor, že polopenze již

tak vysoké náklady rodin významně nenavýší a další cesty (jižní Itálie, Francie, Španělsko) již nabízíme zlevněné jen o množstevní slevy. Zájem je střídavý, stejně jako o rekreace tuzemské. V průběhu let jsme s rodinami navštívili na týden Pecku, Rokytnici, Jeseníky, Orlicko nebo Rožnov pod Radhoštěm. Věříme, že se nám konečně podaří zavítat i na překrásnou Šumavu.

Rodiny si v počátcích existence Podkrkonošské velmi oblíbily víkendová setkání. Přípravovali jsme je třikrát do roka – na jaře Kulčíkiádu, na podzim Drakiádu a před Vánoci Sěhulákiádu. Program byl vždy velmi podobný. Vybrali jsme nějaké pěkné zařízení v Krkonoších nebo Jizerských horách, kam bychom dorazili auty. Byl připraven rekondiční program (sauna, masáže, cvičení, případně bazén), přednáška, rodinný program (výlet, soutěže, karneval, posezení u ohně, návštěva jízdárny, divadelní představení) a pak samostatný program dětí, který v posledních letech s úžasnou nápaditostí zajišťovali dobrovolníci z řad studentů.

V roce 1996 nás zaujal dotační titul Ministerstva kultury, které vyzývalo ke kulturním aktivitám zdravotně postižených. Uspořádali jsme přehlídku vystoupení ústavů sociální péče, kterou jsme nazvali festivalem Patříme k sobě. V roce 2007 jsme uspořádali již desátý ročník. Několik desítek účastníků se rozrostlo na více než 250. Dvoudenní setkání se rozšířilo na dny čtyři, během nichž ve dvou městech pořádáme večerní tříhodinové galakonzerty (vždy Semily, a druhý vždy jinde: Jičín, Liberec, Turnov, Jablonec nad Nisou) a v dalších pěti městech hodinové dopolední koncerty pro školy. Aby se festivalové účastníci v hostitelském městě Semily cítili co nejlépe, připravujeme pro ně zábavný doprovodný program. Jeho nedílnou součástí je jedna večerní diskotéka. Dále si mohou naši hosté vybrat ze sportovních aktivit (míčové hry, návštěva bazénu, bowling), kulturních (návštěva muzea, výroby skleněných předmětů, divadelní představení, koncert) i turistických (Bozkovské jeskyně, skalní město, návštěvy hradů a zámků). Festival má dobré jméno a rok co rok se přihlásí nějaká nováček, kteří se o něm doslechli. V jubilejním roce 2007 pozvání přijalo 27 zařízení nebo občanských sdružení z různých koutů ČR. Zástupci většiny z nich přijali pozvání ke slavnostnímu přijetí místostarostou města na radnici. Tak velká akce je velmi nákladná. Jen čtvrtinu pokryjí účastnické poplatky, které i tak svou výší některým neumožní absolvovat festivalový program v plném rozsahu. Finance, které se snažíme soustředit na Festival přicházejí z různých nadací (Nadace Divoké husy, Nadace Eurotel, nyní O2, Nadace České spořitelny, Nadace Euronisa), od státu (Ministerstvo kultury a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy) od

Libereckého kraje i Města Semily. Dalším příjmem jsou dary od individuálních sponzorů, výtěžek ze vstupného na koncertech a výtěžek z prodeje výstavy výrobků účastníků. Tato výstava je nedílnou součástí festivalu. Již šest let ji připravuje Muzeum a Pojizerská galerie v Semilech. Vernisáže výstavy zahajují koncertní vystoupení zdravotně postižených. Slovy uznání ji rok co rok doprovázejí významní hosté vernisáže. Naše pozvání za léta trvání výstavy přijali malíři Vladimír Komárek, Michail Ščigol, Jan Kanyza, Luboš Bucek, ale i herečka Miriam Kantorková, která také moderovala jeden z galakonzertů.

Bez povšimnutí jsme nenechali pohybové aktivity dětí se zdravotním znevýhodněním nebo se speciálními potřebami. A tak spatřila světlo světa velmi netradiční Podkrkonošská olympiáda, na níž týmy tehdy ještě zvláštních škol soutěžily ve stolním tenise, přehazované, plavání a v orientačním běhu, aby ještě v rámci doprovodného programu navštívili fitness centrum nebo tělocvičnu airobiku. S úbytkem financí jsme v posledních letech olympiádu zredukovali jen na turnaj v přehazované, ale oblibě speciálních škol z okresů Semily, Jablonec, Liberec, Mladá Boleslav, Trutnov a Jičín se těší i tak. Ještě navštěvovanějším sportovním kláním se stal Krakonošův trojboj, který je určen lidem se zdravotním postižením. Soutěží se v hodu krabicí, skoku z místa v běhu kolem Krakonošovy zahrádky. Upravené disciplíny mají i vozíčkáři. Akce se koná vždy na sklonku září a Babí léto ji umí ozvláštnit slunečným počasím. Proto doprovodný program není nutno příliš organizovat, účastníci rádi stráví čas na vycházce v hostitelském městě (Semily nebo Lomnice nad Popelkou). Třetím sportovním experimentem je listopadový souboj rodinných týmů v areálu Sportovního centra v Semilech. Dvoučlenné rodinné týmy poměřují své síly s různými míči i míčky (hod na basketbalový koš, florbal, míčová školka, bowling, stolní tenis, squasch..).

Samostatnou kapitolou Podkrkonošské jsou dětské tábory. Organizujeme jich několik druhů a žádný není ledajaký. Prvním je týdenní tábor pro děti s kombinovanými vadami. Zde si vedoucí oblíbili Skokovy v Českém ráji, a to se místo konání již řadu let nemění. Jen v roce 2008 tento tábor zamíří za hranice do chorvatského Zatonu. Podobné dva tábory se ještě na sklonku 90.let konaly ve spolupráci s Dětským centrem v Turnově – jeden byl určen vozíčkářům, druhý autistům. Oba zaznamenaly jen jeden ročník. Víceletou tradici mají tábory, kde nabrali zkušenosti vedoucí z řad studentů. Osmkrát jsme vyjeli s dětmi k moři – přednostně jsme oslovovali rodiny, kde vyrůstají děti se ZP, ale nabídku jsme zprostředkovali i obcím a školám. Ještě delší tradici mají jarní tábory. Ty vznikly původně jako

nabídka pro hyperkinetické děti. Když školy naši nabídku rodinám problémových dětí nezprostředkovaly, nebo byl ze strany rodičů a dětí malý zájem, přizvali jsme děti z dětských domovů a místa jsme také nabídli městským úřadům pro děti ze sociálně slabších rodin. Letos chystáme v pořadí již čtvrtý letní tábor pod nezvyklým názvem : Otevřené dveře. Scházejí se na nich děti z utečeneckých táborů, nabídka jde dětským domovům, městským úřadům i našim „věrným táborníkům“ z let minulých. Vždy samozřejmě zveme děti z našich členských rodin. Program tábora vychází z multikulturního složení a s velkým zaujetím jej připravuje tým dobrovolníků z celé republiky. Vedoucí a praktikanti přípravě věnují opravdu velkou pozornost, po celý rok se scházejí na víkendových workshopech, aby si prohloubili dovednosti komunikační, vytvořili si dostatečný zásobník her a pečlivě připravili „celotáborovku“. Vzhledem ke specifikům dětí, pro které tábory připravujeme, dáváme přednost ubytování ve zděných budovách před stany nebo chatičkami. Otevřené dveře tak zaplnily jeden z pavilónů výchovného ústavu v Hamru na Jezeře, jiný rok sídlištní školu v Semilech či Sokolovnu ve Studenci u Horek. Letos jeden turnus pro starší děti bude putovat v Podkrkonoší, zatímco turnus pro mladší děti bude táborem naruby a namísto do přírody zamíří do hlavního města. Účastníky čeká spousta novinek a překvapení. Ani tábory bychom nebyli schopni „ufinancovat“, kdybychom nepřikročili ke sdružení prostředků – stát, kraj, obce, Nadace. Nechceme totiž, aby výše účastnického poplatku byla pro děti bariérou.

Již v devadesátých letech nám na akcích hodně vypomáhali studenti z různých středních škol. Jednou jsme se obrátili na turnovské gymnázium, aby nám členové dramatického kroužku vytvořili postavy na cestě pohádkovým lesem, jindy jsme přizvali studenty semilského gymnázia na pomoc s organizací dětských soutěží nebo jako praktikanty na tábor. Poděkováním za jejich pomoc byla maximálně exkurze do zařízení, kde bylo možné seznámit se s výkonem tzv. pomáhajících profesí. Až se nám naskytla příležitost, jak nabídnout mladým lidem recipročně za jejich pomoc něco, co by je obohatilo:

Když jsme se po roce 2000 dozvěděli o dotačním titulu na výchovu studentů k dobrovolnictví, připravili jsme střednědobý projekt První krok k dobrovolnictví. Zatím našel podporu jak u MŠMT, tak u Libereckého kraje. Ústředním záměrem je seznámit zájemce z řad středoškolských studentů s otázkami dobrovolnictví, s různými cílovými skupinami, se zásadami psaní projektů a s možnými finančními zdroji. Každý absolvent se spolupodílí na tvorbě drobného

projektu a má možnost ho se svými kamarády na náklady našeho občanského sdružení uvést do života. Pokud jej získaná zkušenost osloví, může přijít i s větším projektem, který zařadíme do naší celoroční činnosti, pomůžeme „profinancovat“ a ke kterému zajistíme supervizi z řad dospělých. Nadstavbové kurzy jsou pak zaměřené na sebepoznání (víkendová setkání Cesta k sobě I a II) a na prohloubení znalostí o cílových skupinách (Psychologie cílových skupin). Projekt běží několik let a jeho absolventi mají na kontě již více než šedesát různě rozsáhlých miniprojektů. A to od dvouhodinových dětských soutěží po čtyřdenní soustředění dětí z dětských domovů nebo mladých lidí s mentálním postižením. Výstupem dobrovolnictví bylo i třileté občasně víkendové setkávání kluků s poruchami chování s týmem vedoucích (Pánská jízda) nebo pravidelné „dvoudenky“ klientů s mentálním postižením v Domě dětí a mládeže Stonožka, kde programy připravovaly týmy novopackých studentů. Absolventů kurzů je už více než sto a přestože naše snažení má podporu ze strany jen několika z oslovených středních škol, rádi bychom v projektu pokračovali. Netajíme se tím, že studentské týmy nám kromě svých vlastních projektů, vypomohou i při organizaci našich některých akcí. Oceňujeme nápaditost mladých lidí, jejichž akce jsou velmi zajímavé a neotřelé. Nadšení, se kterým své nápady uvádějí do života vnímáme jako obrovský vklad do budoucnosti neziskového sektoru. Radost máme ze všech chlapců a děvčat, kteří se pro dobrovolnictví zapálili a dále (a někteří i v zahraničí) v něm pokračují.

Roční kalendář akcí Podkrkonošské je zaplněn někdy třiceti, jindy i šedesáti zápisy. Přitom chod občanského sdružení zajišťuje jen malá skupina nadšenců, z nichž většina má své pracovní a rodinné povinnosti. Teprve v posledních dvou letech nám MŠMT přispělo na symbolickou finanční odměnu předsedkyně, na níž leží největší tíže organizační. Náklady na chod kanceláře včetně provozu internetu hradíme z prostředků sponzorů, protože se na ně téměř žádný dotační titul nevztahuje. Dokonce ještě poskytujeme zázemí týmu komunitního plánování sociálních služeb na Semilsku. Roční rozpočet se pohybuje kolem 800 – 1500 tisíc. Kč ročně. Výše příspěvků z různých zdrojů se ustálila na půl až třičtvrtě milionu ročně. Znamená to ale obesílat všechny možné instituce množstvím kvalitních projektů. Zatím se nám daří.

V roce 2008 vstupujeme do 16. roku života našeho občanského sdružení. Nasbírali jsme mnoho zkušeností, nadšení trvá, ale síly docházejí. A tak nám nezbyvá než doufat, že se mezi mladšími členy, rodiči dětí se zdravotním postižením najde někdo, kdo bude připraven převzít štafetu.

Neobyčejný táborový příběh

Žij svůj příběh. Bylo základním mottem třetího ročníku tábora Otevřené dveře. Na dvou turnusech se vystřídalo kolem 90 dětí a více než 20 vedoucích. Zažili chvílky radostného opojení z podařené bojovky nebo soutěže, ale také bezpočet konfliktů, na první pohled beznadějných situací a neskonalé únavy.

Tento náročný, avšak nezapomenutelný tábor, který vznikl před čtyřmi lety, se tentokrát rozhodl vydat se s dětmi do malé vesničky Studenec. Místní sokolovna tak během 14dnů asi poprvé viděla děti ze Somálska, Běloruska, Sýrie, Čečenska a jiných zemí, které sužují politické, přírodní, náboženské nebo sociální nepokoje.

Děti od 3 do 16 let měly možnost prožít zajímavé chvílky v nabytém programu, ve kterém se mísily prvky prožitkové pedagogiky, multikulturní a dramatické výchovy. Tento integrační tábor není specifický pouze dětmi, které na něj jedou (dětí z uprchlických zařízení, bezproblémových rodin, děti ze sociálně slabších rodin a děti v evidenci pedagogicko psychologické poradny). Je specifický také svoji programovou strukturou. S dětmi se

během týdne tématicky pracuje. Celé dopoledne se děti střídaly na tématických blocích, v rámci kterých se věnovaly celotáborové hře na téma náboženství, psychorehabilitační a komunikační části. Všechny bloky vedli zkušení vedoucí, i díky tomu děti prošly pouť do Mekky, propadly kouzlu imaginace nebo si vyzkoušely jaké to je točit na kameru zpravodajství nebo pohádku. Vše pak doplňoval nabytý program vedoucích a také společný program, který tvořil multikulturní diskotéka, představování kultur, bojovka Běh časem nebo třeba slavení svátků z celého světa. Na závěr nechyběl Slavnostní závěrečný večer, tentokrát ve znamení předávání Oskarů. Velká soška Oskara, červený koberec a slavnostní křeslo jen dotvářeli emocemi nabytou atmosféru, kdy bylo každé dítě oceněno za roli na táboře, za kterou podle nás mělo získat Oskara. Šerpu a diplom tak získávaly děti za role nejlepšího kamaráda, nejlepšího baviče, svůdníka nebo pomocníka. Celý slavnostní večer pak vyvrcholil ohnivou show a kouzelnickým vystoupením. Chybět samozřejmě nemohla ani velká diskotéka. Pozvání na závěrečný večer druhého turnusu také přijala známá česká modelka Helena Houdová, která se svoji nadací Slunečnice celý tábor finančně podporuje, společně s Nadací ČEZ.

Na tábor přijely děti, které střídají jednu školu za druhou. Přijely děti jejich rodiče na dálku smrdí alkoholem, děti, které mají problémy s partičkami všeho druhu děti, které se ocitly v zemi, o které málo vědí a do které se dostaly vlastně náhodou. Na tábor se sjely děti, se kterými se v každodenním životě neustále bojuje a které neustále bojují. Bojují za sebe.

Cílem tohoto integračního tábora nemůže být změnit život všem těmto dětem, nemůžeme vrátit ani posunout čas. Nemůžeme děti vytrhnout z jejich situací, z jejich příběhů. Snažíme se ale během krátké doby jednoho týdne dětem ukázat, že se dá bojovat také za ně. Že jsou důležité, že jsou důležité jejich příběhy a že stojí za to zkusit je žít.

Předposlední večer prvního turnusu vyvrcholil vleklý spor s 12-letým klukem z Běloruska, se kterým se denodenně dohadoval snad každý vedoucí. O to, aby něco dělal v programu, o to, aby nedělal naschvály,...důvodů bylo bez počet. Tolerance jeho vedoucích i přes dlouhou přípravu během roku, klesala s každým rozhovorem s ním. Když měl náladu, byl milionový, když neměl, bylo to v mínusu. Onen předposlední den se v rámci nějaké hádky s jiným klukem naštvál na pokoji tak, že se neudržel a agresivně vyjel na jiného, nevinného, kluka. Zrovna jsem procházela kolem a stala se tak svědkem oné situace. Mé výtky a promlouvání si vystartovali okamžitě. Onen kluk vším vytočený sebral tašku a začal křičet, že uteče. Já, také na výsost rozzlobená, jsem řekla, že dobrá, ale že uteču s ním. Oba jsme se tedy vydali na společný útek. Cestou jsme jeden na druhého křičeli a vše si ujasňovali, zatím jen každý z pohledu svého. Nadávky, kterými mě zasypal jsem pouštěla jedním uchem ven, jeho nenávisť nebrala konce. Najednou se zastavil, začalo (bohužel) pršet a on přešel se svoji agresí jinam. Začal nadávat na celou českou republiku, že sem nikdy nechtěl, že ho tu nikdo nemá rád a že tu nemá babičku a kamarády. Všechno to házel na moji hlavu, ale já v tu chvíli pochopila, že jeho agrese a nenávisť a konfliktní chování není namířeno proti mně či ostatním dětem na táboře, ale vůči jeho příběhu. Stále se mi nedařilo ho uklidnit, zastavit. Neustále opakoval, že chce zavolat tátovi, který si pro něj přijede. Bohužel či bohudík, číslo na jeho tátu si zapomněl v táboře, přšelo, on už byl klidnější, tak nakonec rozhodl, že ještě přespí s námi a počká až si pro něj táta přijede. Vrátili jsme se a on šel do svého pokoje. Jeho pokojoví kamarádi si však rozebrali za jeho nepřítomnosti (dle jejich slov čekali, že už se

nevrátí, když přeci utíká) věci, které si tam nechal. Větší smůlu už mít nemohl. Další nával vzteku a jen déšť zabránil, abychom se nevydali na další útek. Takhle jsme skončily v malé učebně, kde jsem pracně začala shánět číslo na jeho tátu. On seděl mlčky na židli a v ruce mačkal svůj telefon. Neustále mi opakoval, že si pro něj táta přijede, klidně i v noci, že nás nenávidí a už aby byl doma. Z ničeho nic zvonil jeho telefon. Nebral ho. Nepřikládala jsem tomu význam, ale nedalo mi to, abych se nezeptala, kdo volala. To byl táta. Odpověděl trošku nejistě. Překvapeně jsem se na něj podívala – a proč si to nevzal, ty máš jeho číslo, vždyť ho hledáme, tak mu zavolej...Následovalo ticho a pak začal plakat. Říkal, že od té doby co odjely, tak že si s ním nikdo nepovídá, nikdo ho nemá ráda a táta ho bije. Prosil, aby nemusel domů a řekl, že se mu na táboře strašně líbí a že domů nechce, že chce zůstat na další turnus. Jenom ne domů...

Bohužel bylo na druhém turnuse plno, tak druhý den se slzami v očích odjížděl zpátky domů. Pár hodin po jeho odjezdu jsem měla mobil plný jeho zpráv a tak třikrát za den jsme si volali. Jen co dorazil, popral se s nějakým klukem, protože ten kluk urážel jeho rodinu, měl domácí vězení, ale stále mi opakoval, že by rád dorazil. Shodou okolností se uvolnilo několik míst, což jsem mu také řekla, ale neměli jsme, jak ho z Brna dopravit až k nám do Podkrkonoší. Když tuto novou okolnost zjistil, začal bojovat. Těsně před půlkou týdne druhého turnusu volala se slovy, jsem v autobuse, jedu za vámi. Za 3 hodiny budu v Praze, co mám pak dělat. Bylo pozdní odpoledne, 12letý kluk přemluvil své rodiče a sám se vydal za námi, aniž by věděl, kde to je. Nemohla jsem tomu uvěřit. V takto pozdní hodinu však bylo jasné, že se k nám už nedostane, Urgentně jsem zkontaktovala svoji kamarádku v Praze, mimo jiné sociální pracovníci s uprchlíky, která našeho odvážného kluka dokonce znala. Ta ho vyzvedla na Florenci, nechala ho u sebe přespát a ráno ho posadila na autobus do Studence. Tak s námi strávil zbytek druhého turnusu.

A tím nám vlastně všem ukázal to, v co věříme a proč tento tábor děláme. Proč za něj bojujeme. Že na tomto táboře se sjíždějí děti, kterým chybí síla bojovat za svoje příběhy a že i malé nakopnutí může dodat sílu k tomu začít žít svůj příběh a...navštěvovat příběhy druhých.

*Přejeme Vám i sobě mnoho krásných zážitků
s Podkrkonoškou v roce 2008.*

